

Růžový palouček 26. 6. 2023

Vážené dámy a pánové, vážení přátelé,

srdečně Vás všechny zdravím a ráda poznávám úctyhodné společenství, které ctí památku Jana Amose Komenského, jenž byl prostoupen úctou k člověku a vírou v jeho dobrou povahu, vírou v lidský rozum a vírou v Boha a díky tomu si přes těžká zklamání uchoval neotřesitelnou víru ve světlou budoucnost národa. Podle slov Učitele národů je třeba, aby se všichni podíleli na nápravě světa. Jak aktuální jsou jeho myšlenky právě dnes, kdy vedeme zápas proti silám destruktivním! Vedení vizí dobré budoucnosti a jisti si velikou láskou Boží ubránili se západní křesťané, naši dávní předkové, arabizaci evropského prostoru, ubránili se dalším a dalším nástrahám.

Vedení velikou touhou uchovat si lidství za všech okolností a posílit ho až do rozměrů duchovních, musíme dnešek podřizovat těmto nadějím a o tyto ideje zápasit. Důležité věci by měli rozhodovat lidé rozhledu polyhistora Jana Amose Komenského, aby už nebyly pochyby o tom, zda naše civilizace nesměruje k sebezničení sebe samé, k sebezničení celé planety Země.

Dnešní doba je pohnutá, jež jako Golgota vstřebává zlobu zlých. KANTÁTA měla uvítat sblížení západních křesťanů s východními bratry, snad bude aktuální až někdy v budoucím čase, zatím v nedohlednu. Už dnes však, po katastrofálním dění trvajícím už déle než rok, jsme solidární s ukrajinskými bratry, pomáháme jim a sjednocujeme se. Jako rozkvetou pustiny u hory Olivetské, tak naděje tu s námi stále je, že posílí lidství v nás...

*

Právě teď opona otvírá se.

Kosmické varhany, zvony a tympány

hlásají úžasnou zvěst:

Duch svatý teď člověka posvěcuje,

světloňosem lásky lidství jmenuje.

Duhové mosty vysoko nahoře se otevřely,

nahoře na cestě od Tebe k nám.

Tvá pouta jsou třpytivé elipsy,

jež společně obkružují Tebe a Zem.

Dnes opona Nového věku otvírá se.

My šeptajíce svoje prosby

Voláme Tebe, Pane, k nám,

abys Zemi zvolil za svoje sídlo,

skrže Syna abys vládl nám.

(z KANTÁTY)

Na zlatou tabulku sdílenou Vesmírem zapsat máš čitelný vzkaz. Kdybys měl už málo času, jenom pár chvil, kdyby ti dokonce zbýval jen poslední dech, co poslal bys do Kosmu? Stříbrné splavy že už to zvonivě zazpívaly? Na drobný plíšek, na zbytek zlaté masky, na přívěšek, jenž nosíš na krku, třeba i v poslední minutě napiš svůj vzkaz: Jen na nás je, aby v Kosmu zavládla láska, naše převeliké bohatství.

Aby se slova šířila jako kruhy na vodě, posílej je opakovaně dál. Dobrá slova, taková, kterými předáváš světlo a naději. S Otcem a s druhými bratry, spojeni láskou, na jedné lodi jsme. Spirálou duchovní stoupejme výš rychlostí sluneční. Jako vlnění, jako kruhy na vodě posílej naději dál.

To chvějivé, to zářivé, jemné jak mušelin nade mnou bdělo jako doteky křídel anděla ve zkouškách i v chybování. Posílám tuto zkušenost, tuto naději, tento dar milosti dál...

(z projektů POŠLI TO DÁL)

Zalévej stonek rovných slov, slov krásné řeči; zalévej stonek, ať je pevný... S pocitem letu ptáků až do volných prostorů, s pocitem rozpjatých paží až do duchovních sfér všem, kdo mu porozumí, posílám vzkaz a poselství: Nebojme se!

Polární záře vyslala po strunách tobě vstříc světelné bytosti, jež hudba roztančila. Dál nastavuj dlaň duchovním poselstvím, čelo i svoji tvář. Dostáváš perlu až z hlubin času vynořenou, svítivě mléčnou, z křišťálu i zrůžovělou. Ne perlu černou, protože dost bylo samoty i mezi blízkými. Celou duši, paletu barev a slov prostupuje světlo a bezbřehé milosti. Poznáváš velký dar blízkosti.

Přátelství je plnost klasů zlatavých polí,
zlatá zář slunečnic dychtících o slunci,
vztažené dlaně k objetí,
duše vstřícné k naslouchání.

ZÁVĚR:

Přestáli jsme dobu kovidovou, nastala pohroma další... Letos jsem posílala velikonoční pozdrav, platný ovšem stále: Odevšud prší zlatý déšť, rozezněl tóniny jarní symfonie. Dech beroucí vůle k životu se probudila, úchvatný chorál všemocné zeleně oživuje i popálenou, křížovanou zem. Jak ráda bych popřála úplně všem víc jarního slunce, louky drobných sedmikrás a osetá pole bez nástrah. Křížovanou zem čeká spolu s naším Pánem Vzkříšení; oživí se opuštěné domovy, zazní rajský švehol vrácených dětí, sdílený se skřivany, a všechny dny se rozzáří... Pevně věřme, že už brzy utichnou zbraně a nesváry, že to vše už brzy nastane...

Věra Ludíková,

členka Obce spisovatelů